

Örökölt sors

Példaképek

Hogy élte túl Anya a kolit

2023/1-2

Székesfehérvári JAKK Nemes Nagy Ágnes Kollégiumának Lapja

Tartalomjegyzék

Zsoldos V.: Boldogság pillanatok	3
Major Sz.: Tokio Hotel és Gót Újév	5
Pálfi N.: Anya is a kolezban lakott	7
Varga B.: Bizalom	8
Schneider M.: Örökölt sors.....	9
Zalavári L.: Köszönöm, hogy vagy	10
Zsoldos V.: Kinek vagyok hálás?	12
Anika: Baráti találkozó	13
Major Sz.: Saját szavak	14
Yazmoo: Jane Austen küldetés	15
Rácz A.: A kisbetűs	17
Anika: Családi szörnyeteg	18
Zsoldos V.: Hősök régen és ma	19
Anika: Papa.....	21
Zsoldos V.: Liza és Én.....	22
Rudas Kupa.....	24
Anika: Déjá vu.....	25
Varga B.: Bár tudnám	26

Boldogság pillanatok

Boldogság pillanatok

Szerintem a boldogság pillanatai a legfontosabb dolgok közé tartoznak. Hiszen ezek azok, amik részben életben tartanak minket. Ha ezek nem lennének, akkor nem lenne, ami égve tartaná bennünk a lángot. Nem kell ezeknek nagy dolgoknak lennie, elég néhány kisebbet összeszednünk, amik megerősítenek bennünket.

Nekem is rengeteg ilyen pillanatom van, amik szép emlékké váltak, és a nehéz időszakokban igyekszem ezekre gondolni. Az egyik ilyen például, amikor az első bokszt versenyemen bronzérmes lettem, és én nagyon szomorú voltam, hogy csak harmadik lettem, és nem bajnokként térhettem haza a kupával, még mondtam is az edzőmnek, hogy kidobom az érmet a kukába. Mikor leszálltam a dobogóról, akkor gyorsan levettem a nyakamból az érmet, és betettem a nadrágom zsebébe. Az edzőm, aki mellettem sétált ezt látta, és kivette a zsebemből, és visszatette a nyakamba majd megölelt.

A másik ilyen emlékem, hogy diákolimpián bokszoltam a döntőben, és nagy csatában vereséget szenvedtem. Már vége lett a meccsnek, a sarokban álltam, hogy levegyék rólam a kesztyűt és a fejevédőt az eredményhirdetéshez. Vértett az orrom, ezért az edzőm megtörölte, és mosolyogva mondta, hogy "Málnás lett az orrod", majd az eredményhirdetés után megölelt, és azt mondta "büszke vagyok rád kislányom".

Még persze vannak szép emlékeim, de ezek a kedvenceim. Ha valami nagyon nagy nehézségen megyek keresztül, mindig ezekre gondolok. Ezek azok, amik életben tartanak, meg persze minden olyan meccsem, amikor jól bokszoltam, és ledöbbsent a közönség a teljesítményemen.

Az egyik meccsem után szinte minden edző és bíró, illetve rengeteg bokszoló társam odajött hozzám, hogy gratuláljanak a fejlődé-

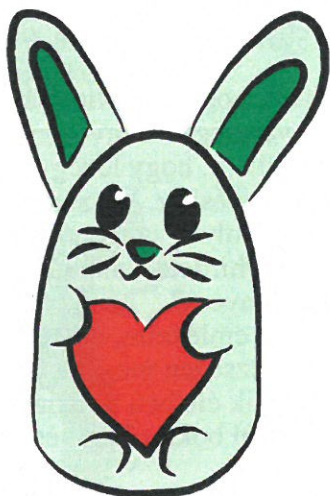

semhez. Ilyenkor lényegtelen, hogy a meccs győztes vagy vesztes, azt nézik, hogy hogyan küzdöttél.

Nekem ezek a boldog pillanataim, amikor valami sikert aratok. Persze mindenki mást tud visszaidézni, hogy mikor volt boldog. Mindenki szeret sikeres lenni, de jobban értékeli a szeretteivel töltött időt. Mert azok az igazán fontosak. Nekem a családommal nem igazán jó a kapcsolatom, és nem is állok közel hozzájuk. Szerelmes pedig még nem igazán voltam. Így számomra a siker hajkurászása maradt.

De egy nap talán ez majd változik, és más lesz számomra a boldogság pillanata.

Zsoldos Virág

Tokio Hotel és Gótújév

Tokio Hotel és Gótújév-avagy Anya hogy élte túl a csodás kolis éveit

Hogy milyenek voltak a koleszos évek?

Csak azt tudom mondani, hogy ezek nélkül az évek nélkül ma igen-csak szegényebb lennék. Ezekből az emlékekből táplálkozom jelenleg is.

Annyi előnyöm volt elsősként, hogy a nővéremmel, Andreával, aki az Árpádban volt már 3 éve kolis, többször bejöttünk Fehérvárra vásárolni vagy nézelődni. Így tudtam például, hogy hol van a Fő utcán a papírbolt, Buszmegálló, Vasútállomás, Távirda út, Skála. 1998 szeptemberében még nem volt Pláza, a buszmegálló is a régi volt még. A decemberi avatás emlékezetes volt, egyik lábamon tornacipő, a másikon ünneplő, takarítanunk kellett, meg futkározni, de azért túl lehetett élni (a szívfájdalmakat már kevésbé). Nagyon tetszett a fiúkoleszban a társastáncatanulás, de a jegyeim eléggé katonásak lettek, így nem járhattam táncolni tanulni. De sebjaj, volt itt a koliban rengeteg szakkör, amit szintén nagyon szerettem, a szövő Báthori Kati nénivel, újságírás könyvtáros Zsuzsa nénivel, Fehérvár szakkör Szabóné Jutka nénivel, aki a Pelikán udvarban lakott, és ezért mindenki irigyelte. Életmód a védőnő Zsuzsa nénivel, akivel mindig jókat beszélgettünk, és mindig valami finomat, de egészségeset készítettünk, és ettünk. Annyi verseny volt a kolik között, életmód, szavaló, sport, sose unatkoztunk. A Fehérvár szakkörön mindig a városban csavarogtunk, és megtudtuk, hogy egy-egy műemlék kihez vagy milyen eseményhez kötődik. Olyan exkluzív helyekre is bejutottunk, mint pl. a katolikus plébánia egyik rejtett kis szentélyébe. Andi nénivel mozi-színház-filmklub, „mindentjókibeszélgetősen”.

Akkoriban csak gépterem volt 4-5 géppel és egy telefonfülke a porta mellett. A porta közepén állt, Flóri és Gabi bácsival, és Margit nénivel, aki nagyon szerette a Jimmyt, mindig azt hallgatta. Néha felmentünk a netre, ismerkedésre különböző "Chat" oldalakra lehetett beregisztrálni, és ráirogatni fiúkra, lányokra. Nem nagyon használtuk ki

Hogy élte túl anya a kolit

6.
Oldal

Tokio Hotel és Gótújév

ezt a lehetőséget.

A szobatársaim évfolyam és osztálytársaim voltak, és együtt mentünk mindenhova. Nagyon szuper volt. Harmadikban volt az, amikor apukám hosszas betegség után elhunyt, és ez nagyon a földhöz vágott. Tanulmányi eredményeim is a padlón cammogtak. Ekkor jöttek a megmentő anygalkáim a szobatársaim és a nevelőnők személyében, akik próbáltak lelket verni belém. Köszönöm Kiss Gyuláné Joli néninek és szobatársaimnak, akik segítettek abban a nehéz időben.

Rengeteg rendezvény volt akkor is; koleszginisz, Pákozdi kirándulás a fiúkolesszal, reggeli diákrádió, kihívás napja, kézműves bármi, Töltőtoll Irodalmi Kör a fiúkoliban. Orsinak annyira bejött a koleszos élet, hogy ma törítanárként szintén nevelőnő egy dunatújvárosi koliban. Móni a Szegedi Egyetemen végzett, Inci a fehérvári Katolikus Levéltárban dolgozik, én pedig könyvtáros lettem, mint a szentgyörgyi mamim.

A Kalitkában első cikkem a cickafarkfűről írtam, amit nagyon szeretek, nyáron én magam szedem a virágját, és télen teát főzök belőle. Az ezredforduló zenéi közül kedvenceink voltak: ATB, Kajla Minog, Eiffel 65, Linkin park, Szábbész Monster, Dj Sterbinszky. Nem győztük kérni a Fehérvár rádióban a kívánságműsorban a Get down-t, és Bunfunk MC-től az It's like that-et. A koleszban mindig biztonságban éreztem magam.

Hogy jön a cím a képbe? Csak annyi, hogy per pillanat egyik kedvenc együttesem a Tokio Hotel, és amikor most elolvastam Mette Finderup dán írólány Gótújév című könyvét és hallgattam a kis kedvencemet, megjött az ihlet és le tudtam írni a retrogondolataimat. A kolesz az egyik legjobb hely a világon.

Major Szimóna

Anya is a koleszban lakott

Anya is a koleszban lakott

Hogyan érezte magát?

Jól éreztem magam, jók voltak a szobatársak.

Mi volt jó és mi volt rossz?

Jó volt a társaság, a közvez.(Virág Andrea)

Rosszra nem emlékszem.

Diákcsínyt csinált-e?

Igen, volt olyan is,de azt nem mondom el, hogy mit, mert a lányaim most kollégisták és nem kell tudni hogy anya anno mit művelt.

Milyen tanácsot tudna adni a beköltözőknek?

A most beköltözők legyenek türelmesek magukhoz, társaikhoz, mert idő kell az új környezet megszokásához.

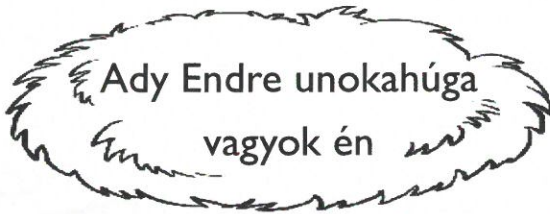
Kötött-e barátságot a kolesz miatt?

Igen, sok barátom lett abban az időben, akikre a mai napig jó szívvel gondolok. Ha netán összefutunk valahol jó hangulatban emlékezünk az együtt töltött időkre.

Hogyan kapcsolódtak ki régen?

Ma már nem divat, de mi videó filmeket néztünk vagy, ha volt pénzünk, moziba mentünk.

Pálfi Nóra

Bizalom

Bizalom

A bizalmam feléd olyan kétes
Mint a torta, amely mézes
Tudod jól, hogy nagyon édes
Mégis megeszed, mert krémes

Mindig félek, hogy mi vár rám
Szeretet nélküli magány
Amit látok, csupán szürke foszlány
És egy, a sötétben bolyongó lány

Szerencsére csupán ennyi
Nem is durva, nem is semmi
Ott a füst, mely még mindig színes
De nekem néha már felszínes

Fájdalommal járó mérég
Ismét alacsonyan áll a mérleg
Egyre lentebb, egyre lentebb
Hiába nyújtózkodnék fentebb

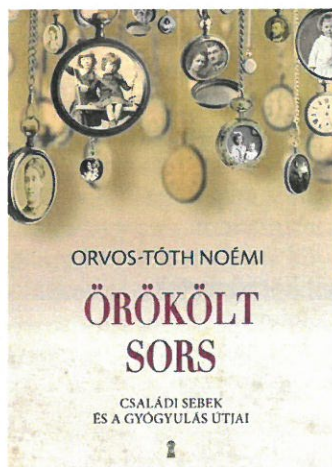

Varga Bogi

Örökölt sors

Alkalmam volt részt venni kollégiumunk egy vitaestjén, mely az örökölt sors címet kapta. Úgy gondolom nem rendelkezem egy átlagosnak vélt kellemes gyermekkorral. Édesapám nem vett részt nevelésemben, édesanyám felől pedig már, csak katonás jelleget tanultam, melyre nem vagyok túl büszke, tekintve, hogy nincs jó hatással a kapcsolataimra. Utólag, a vitaest segített rájönni, hogy maga a felismerése viselkedésem eredetének egy hatalmas előrehaladás. Megdöbbenve hallottam diáktársaim véleményét a témáról. Úgy éreztem, nem vagyok egyedül, és rájöttem hogy kitörni ebből az úgynevezett generációs traumából,- mellyel szinte mindannyian rendelkezünk- igenis lehetséges. Persze ez a folyamat, mint megtanulhattam nem egyszerű, de lehetséges és engem ez egy megkönnyebbült érzéssel töltött el. Fantasztikus élményben volt részem és másoknak is csak ajánlani tudom az ehhez hasonló programokon való ottlétet. „Sokszor már önmagában a kimondás, a felvállalás képes megszüntetni az elakadásokat, valahogy úgy, mint amikor kihúzzuk a kádból a dugót, hogy a víz zavartalanul elfolyhasson.” (Orvos-Tóth Noémi)

Schneider Marina

Köszönöm, hogy vagy

Köszönöm, hogy vagy

Néha azt sem tudom, merre vagytok
Csak pörögnek fejemben a dalok
Amik együtt éreznek velem
Vagy talán csak boldogabbá tesznek?

Próbálok jobb ember lenni, anyámért
Nála jobbat, keresve sem találnék...
Ha valami van, csak hívjátok őt.
Nekem ő, szó szerint az éltetőm....

Rémálmaimat mindig vigyázza
Órangyalként repked és szítálja
Mindentől óv jelenléte nélkül
Mikor gubancos leszek, megfésül

Ha elszakad a ruhám, megvarrja
Hogy egy lyuk hátráltasson? nem hagyja
Ha kiborul a pohárból a vizem?
Tölt újat nekem és szól, hogy „viszem”

Ha szomorú, vagy épp rosszul vagyok
Nézem fent a csillagot. Hogy ragyog...
A legfényesebb mindig néz engem
Habár máshonnan, de nézi velem

Fogalma sincs, mennyit köszönhetek...
Mindennél többet. Az életemet.
Nap mint nap, folyton, úgy harcolt értem,
Hogy azt sem tudta, ő hogyan éljen

Köszönöm, hogy vagy

Olyan időszakokat vészeltem át...
Segítsége nélkül, mind akasztófák
Olyan akadályokat ugrottam át...
Minek még csak nem is láttam túloldalát

Ha valaki, ő megmutatta mit jelent...
Az, amikor egy anya tökéletes
Bár a kapcsolatunk nem volt felhőtlen
Csak később tudtam meg mi van a belsőben

Megtanultam mi az igazi érték
És hogy becsüljem ennek a létét
Utólag jöttem rá, mennyi áldozatot...
És szeretetet kaptam tőle anno.

Zalavári Laura

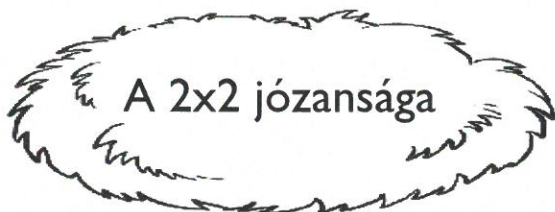

Kinek vagyok hálás?

Én Istennek vagyok a legesleginkább hálás. Lehet, hogy túl nyálasan hangzik, de ez az igazság. Bár úgy gondolom, hogy mindenki hálás lehet az Úrnak, hiszen ő neki köszönhetünk mindent, amink van, mert ő teremtett mindent, és ő irányítja a sorsunkat. De mi, emberek sokszor nem értjük, hogy mit akar, valójában mi is a terve velünk, mivel egyik borzalom követi a másikat, és sorra szerezünk a rossz tapasztalatokat, emiatt pedig elveszítjük a hitünket. De Isten mindig velünk van, és sugalmazással segít minket. Ő nem akarja, hogy mi szenvedjünk. Azt akarja, hogy boldogan éljünk, így próbál sugalmazással kommunikálni velünk, és esélyeket ad nekünk, csak mi ezeket nem mindig vesszük észre. Van az a példa, amikor egy ember a vízben fuldoklik, és Isten segítségére vár. Arra evez egy ember egy csónakkal és kérdezi tőle „Segíthetek?”, mire a fuldokló ember „Nem, köszi, majd Isten megsegít.” Így az tovább evez. Az ember tovább fuldoklik, mire megint jön egy másik csónak, az is megkérdezi „Segíthetek?”, mire a válasz újra „Nem, köszi, majd Isten megsegít.” Az is tovább evez. Az ember tovább várja Isten segítségét, de az nem érkezik, így megfullad és meghal. Majd az ember a Mennybe kerül, ahol találkozik Istennel, és azt kérdezi tőle, hogy: „Istenem könyörögtem neked, miért nem segítettél? Mire Isten azt feleli, hogy „Próbáltam kétszer is, de te elutasítottad.” Szóval legtöbbször nem érzékeljük Isten segítő szándékát, mert vakok vagyunk, és nem látjuk, vagy nem akarjuk látni. De Isten mindig lát és hall minket, és mindig velünk van, szóval akár mekkora is a baj, nem vagyunk egyedül. Én mióta újra rátaláltam Istenre, sok erőt ad nekem, és nem érzem magam annyira magányosnak, mint régebben, és az életem is egyre jobban alakul. Ezért vagyok neki igazán hálás.

Zsoldos Virág

Baráti találkozó

Órákon keresztül sétáltunk a szigeten, és elkezdtem érezni közöttünk a kémiát. Egyre több és több komolyabb témát rágtunk át, miközben egymás szemében merengtünk. Még mindig emlékszem arra a barnás zöld szempárra, amit oly sok ideig szemléltem. Talán ahhoz tudnám hasonlítani, mint a fán növő moha, vagy talán, ahogy a fák lombjai szétterülnek egymáson. És azok a dús rózsaszínű ajkak, szinte vonzották a tekintetemet. Ahogy merengtem az ő arcán, talán a szememben is felcsillant a szerelem lángja. Csak repült az idő, s kezdtem még jobban megkedvelni Őt. Bár az én szememmel látná magát, talán nem lenne ilyen kis esetlen. Abban a pár órában eltűnt a rideg és távolságtartó nő, ki vagyok. Engedtem, hogy átjárjon a boldogság minden apró darabja, és az agyamba férkőzzön. Midőn már lassan hazafelé indultunk, a sok ember között egy halk muzsika szólt, szinte már-már olyan volt, mintha nekünk szólna. A nap lemenőben rózsaszínű fénnel lepte be az utcát, mintha csak a miénk lenne ez a pillanat. S a villamoson már az esti homályban néztem őt, ahogy fáradtan mosolyog, s még a némasága is nyugalmat hozott sötét szívem mélyére.

Az este további része fecsegéssel és kedves mosolyokkal telt, majd eljött a búcsú ideje.

Az ölelése, mint nyári napon a hűvös szellő, úgy söpört végig rajtam az a kellemes érzés. S ahogy néztem őt midőn távozik, a pirosan villogó lámpa fénye visszarántott a valóságba és ráébredtem, ez csak egy baráti találkozó volt.

Anika

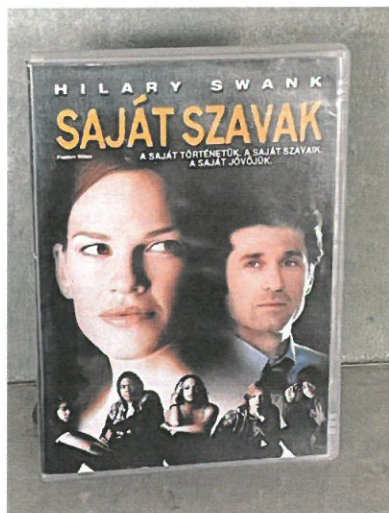

Saját szavak

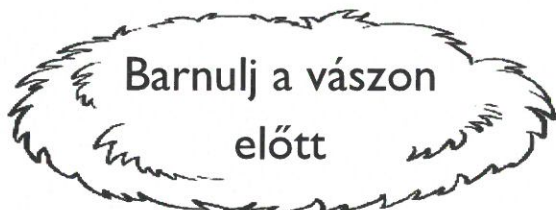
Saját szavak

Ez a film egy tanárnőről és az osztályáról szól. Az osztályát viszont nem érdekli a tanulás, jobban érdekli őket a harc, ami az iskolán kívül zajlik. Megmutatja ez a film, hogy mennyire szörnyű az, hogy van közöttük faji megkülönböztetés. Az itteni diákok minden nap szembenéznek ennek a nehézségével. A tanárnő rájött erre, hogy mennyire nehéz nekik az élet, és ő nem hagyta cserben őket, kiállt mellettük a többi tanárral szemben. Megtanította, hogyan éljenek helyesen. A diákoknak ez rengeteget jelentett, így tisztelték a tanárnőt. A tanárnő és a srácok között együttérzés és tisztelet alakult ki egymás iránt. Így az iskola nem egy helyé vált, ahova be kell ülni, hanem otthonná.

Nekem azért tetszett, mert megmutatja, hogy a tanárok mennyire fontosak, és hogy mennyire függ tőlük, hogy milyen felnőtt lesz belőlünk, és hisznek benne, hogy mennyi mindent elérhetünk.

Major Szimóna

Jane Austen küldetés

Kathleen A. Flynn: A Jane Austen Küldetés

Bevezető

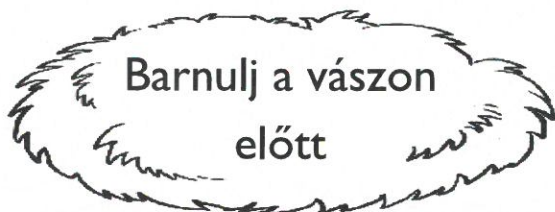
A regény műfaja sci-fi, fantasy, krimi.

A történet alapja az időutazás, a cselekmény úgy kezdődik, hogy "A távoli jövőből azzal a megbízással küldenek két kutatót a múltba, hogy férkőzzenek Jane Austen, az akkor már híres író nő közelébe, és szerezzék meg tőle A Watson család története kéziratát, amelyről azt feltételezik, hogy az író nő befejezte, de bizonyos okok miatt meg akarta semmisíteni." A két főszereplő, Rachel és Liam visszautaznak 1815-be, Angliába, ahol Jane egyik testvérén, Henryn keresztül próbálnak meg az író nő közelébe férkőzni. Vajon sikerül nekik elnyerni a kissé zárkózott Jane rokonszenvét és a valószínűségi mező túlzott megzavarása nélkül teljesíteni a küldetésüket?

Vélemény

Összességében szerintem a témaválasztás és az alapötlet jó és kreatív. A karakterek is egyediek, nem olyan szereplői vannak, akikkel bárhol találkozhatunk. Vannak benne olyan részek, ahol lehet izgulni, hogy mi fog történni, milyen fordulatot vesznek az események.

Negatívumként írnám, hogy nekem az időutazással kapcsolatos részletek kicsit összezapottak és érthetetlenek voltak. Az érthető, hogy miért ilyen bonyolultan voltak leírva, mivel ez nagyon összetett téma (igazából lehetetlen az időutazás), de szerintem jobb lett volna nem belebonyolódni ennyire. Illetve az elején nem igazán kötött le a könyv, de ez valószínűleg az én hibám, mivel eléggé elszoktam az olvasástól az utóbbi időben. Viszont az utolsó 200 oldalt egyhuzamban olvastam már végig.

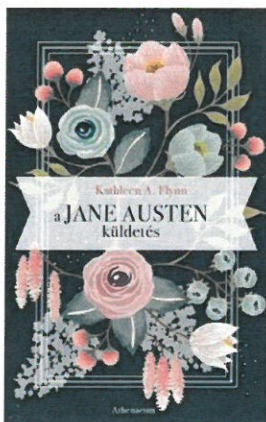
16.
Oldal

Jane Austen küldetés

Kinek ajánlom

Az a korosztály, akinek ajánlanám a művet, az pontosan az én korosztályom. Tehát célközönségnek a 15-18 éves korosztályt nevezném meg. Főként azok számára lehet élvezhető, akiknek élénk a fantáziája, és nem okoz nekik nehézséget az időutazás gondolatával való megbarátkozás (én az utóbbiak közé nem tartozom). Plusz még jó pont, ha az olvasó szereti a történelmet, mivel a mű legnagyobb része a múltban játszódik.

Yazmoo

Saját tollal

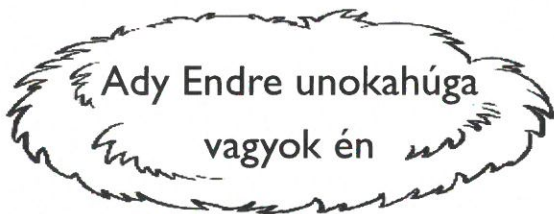
17.
Oldal

A kisbetűs

A kisbetűs

Ahogy ma felkeltem, éreztem, hogy ez nem az én napom és milyen igazam lett, ma a főnököm kirúgott azzal a mondattal, hogy köszöni az eddigi munkámat, és szedjem össze a cuccaimat. Nem értettem, hogy ez hogy történhetett, de amikor ránéztem a munkatársamra, már tudtam, hogy az ő keze van a dologban, összeszedtem a maradék holmim és elmentem. A következő két hétben új állást kerestünk a legjobb barátnőmmel, és találtunk egy asszisztensi állást, holnap lesz a meghallgatás és nagyon izgulok emiatt. Mikor megnéztem az időt, este 10 volt, ezért elmentem aludni, hogy holnap ne úgy nézzek ki a meghallgatáson, mint aki egy éve nem aludt. Másnap reggel az ébresztő hangjára keltem, felöltöztem, és elindultam a megadott címre, amikor odaértem a recepción megkérdeztem, hol találom a főnököt: -3.emelet 2.ajtó jobbra. Megköszöntem, és felmentem lifttel, az ajtó előtt álltam, és bekopogtam. -Szabad. Beléptem, és leültem a székre, amire mutatott. -Jó napot, a munkára jelentkeztem! - Írja alá ezeket! - Melóra bunkó, gondoltam magamban, még fel sem nézett a gépről. Aláírtam, és elé csúsztattam. Felnézett, és végignézett rajtam. - Nem gondolja, hogy sok ruha van magán? - Tessék? - Hogy kérdezhet ilyet, főleg egy olyan embertől, aki most jelentkezett egy munkára? - Csak őszinte vagyok - Azt hiszem, mégsem szeretnék jelentkezni a munkára - már aláírta. Megfogtam a lapot, és széttéptem, elvigyorodott, és megfogta a másik lapot - Két példányban írta alá, és nem olvasta az apró betűs részt? - mii??! - Megmutatta, mire én felolvastam azt a mondatot, amin végighúzta az ujját - és kielégíti főnöke minden utasítását. Na, nem, nem kurválkodok az ön kedvéért -Mintha lenne választása. Odanyújtott egy lapot. - Olvassa el ezt a szerződést, és elemezze! Elvettem tőle, és a következő 4 órában már normálisan, asszisztenshez méltóan dolgoztam. De éreztem, hogy az életem ezen a napon vett egy 180 fokos fordulatot.

Rácz Angéla

18.
Oldal

Családi szörnyeteg

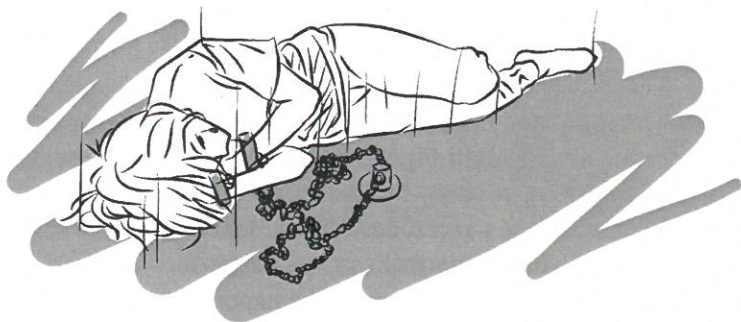
Családi szörnyeteg

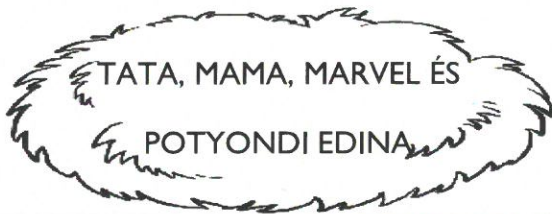
Kegyetlen ujjal vájtál bele ártatlan húsomba,
Kitörölted belőlem a gyermeki élet könnyedségét.
Megrontott szűzként álltam a családi fotón melléd.
S belülről egyre csak emésztett az a szörnyű fősvény.

Mint egy szörnyű betegség úgy terjedt el rajtam,
S ennek az emlékének hűséges rabja maradtam.
Gyűlöllek téged és mindazt, amit velem tettél,
Rokonom lévén ilyen mégis hogyan lehettél?

Mama s nénje hallgatott kettős kivoltadról,
De én elmondtam mindent undorító mivoltodról.
Felnőtt fejjel mégis újra nyolc éves kislány vagyok,
Kit aznap és akkor az őrangyala igazán magára hagyott.

Anika

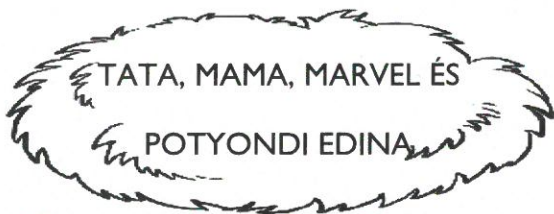
Hősök régen és ma

Hősök Régen És Ma

(hogyan változott a hőskép nagyszüleink óta, kiket tekintenek a mai fiatalok hősnek)

Hősök és példaképek mindig is voltak, mert az embereknek régen és ma is szükségük volt rájuk. Kell valaki, akire fel tudunk nézni, és követni akarjuk, és, hogy legyen kihez mérni önmagunkat, akire hasonlítani akarunk. Ezek a kiválasztott személyek mindig is léteztek, már évezredekre visszamenőleg is, csak idővel változott a hőskép.

Ehhez a változáshoz, nem kell az időben messzire visszayúlnunk. Már a nagyszüleink óta is sokkal nagyobb a különbség. Mikor én megkérdeztem a nagymamáimat, mivel a papáim már sajnos nem élnek így őket nem tudtam, mindketten az édesanyjukat mondták, hogy számukra ők jelentették a hőst, illetve ők voltak a példaképeik amióta csak az eszüket tudják. Persze még napjainkban is sok gyermeknek a szülei a példaképei, de többségüket, ha megkérdezzük, hogy „Neked ki a hősöd?” akkor vagy egy híres youtubert vagy egy tiktokkert fog mondani, mivel a mai gyerekek az interneten töltik szinte minden szabadidejüket. A mostani gyerekek sajnos inkább nem a tettek mértékét nézik, hanem a sikereket és a népszerűséget. Azt hiszik az általuk követett hírességek menők, mert csak a követők számát nézik és a lájkok és kommentek mennyiségét, azt hiszik, hogy tényleg példaértékű a viselkedésük, pedig a legtöbb csak nagy szájaratés, illetve jól ért ahhoz, hogy eladja magát a népnek. Persze köztük is vannak olyanok, akik tényleg példamutatóan viselkednek, és igazi példaképnek lehet őket tartani. De ezt egy kisgyerek nem látja tisztán, és csak azt figyeli, hogy az általa választott hírességnek hány követője van a közösségi oldalakon, és hány lájkot és kommentet kap. Nyilván nagyszüleink idejében még nem volt internet, de manapság a gyerekek többsége tényleg nem adja meg a megfelelő tiszteletet a szüleinek, és csúnyán visszabeszél nekik, ezért hát persze, hogy helyette: számukra ők nem az igazi hősök, csak a béna szülők. Illetve régen sokaknak a könyvekben lévő hősök számítottak az

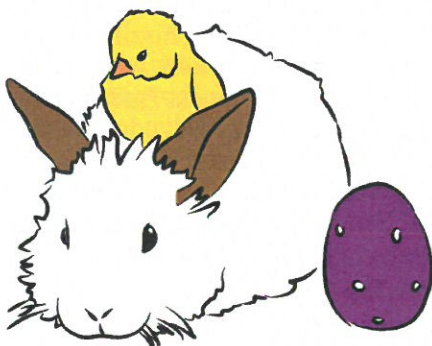

Hősök régen és ma

igazi hősnek, ezeket pedig ma átvették a filmek és sorozatok szereplői. A mai fiatalok, nemcsak a gyerekek, hanem a tizenévesek sokasága inkább a hőse sikereit nézi, és nem pedig azt, hogy ténylegesen milyen múlttal rendelkezik, hogyan küzdött az álmaiért, milyen a családi háttere. Számomra ezek a legfontosabbak. Nekem Mike Tyson a példaképem, tudom, hogy mennyi hibát követett el az élete során, de nehéz gyerekkora volt, az edzője halála után nagyon magányos volt, sokan ezt ki is használták, és egyedül a hírnévvel is nehezen birkózott meg, de mégis elérte az álmát, mert harcolt érte, és számomra ez teszi őt igazi hőssé.

Szerintem mindegy, hogy egy gyereknek ki a hőse, amíg az nincsen rá negatív hatással, mert egy igazi példakép sokat segíthet egy gyermek fejlődésében. Minden kornak megvan a trendje, hogy a fiatalok kit tekintenek hősnek, és ez mindig is változni fog.

Zsoldos Virág

Papa

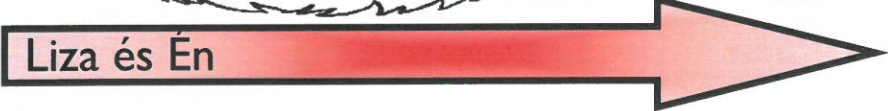
Annyi mindent köszönhetek neked drága papa.
Neveltél, s szeretted, mint egy gondoskodó apa.
Bölcs szavaid még mindig halkán csengnek a fülemben,
Kedves élményekkel, nagy szeretetben nevelkedtem.

Nem volt sok időm meglátni az érzések világát,
Mégis megmutattad nekem a szeretet hatalmát.
Csupán 13 év jutott számomra belőled,
Bár látnád, felnőttként mi lehet még belőlem.

Tovább viszem gyermekeimmel azt a példát,
Mivel oly annyira szeretted és óvtál.
Emléked örökké őrzöm apró szívemben rólad,
Szeretném, ha tudnád, sosem feledkezem el rólad.

Anika

Liza és Én**Liza és Én**

Lizával óvodás korunk óta ismerjük egymást. Mindig a legeslegjobb barátnők voltunk, szinte mindent együtt éltünk át. Aztán jött a középiskola. Mindketten ugyanoda jelentkeztünk, az ország legjobb balettiskolájába. De aztán jött a nagy csapás. Lizát nem vették fel, engem viszont igen. Mindketten bögtünk, de én még jobban, hiszen büntudatom volt, hogy én bejutottam ő viszont nem. A szüleimmel egész nyáron azon veszekedtem, hogy nem megyek a balettiskolába, mert ha Liza nem jutott be, én se akarok. Lizát végül a helyi gimibe vették fel, aminek szintén jó a neve. Úgy döntöttem én is oda megyek, fel is vettek volna, de a szüleim és Liza se hagyta. "Ne mondj le miattam az álmodról" - mondta nekem a legjobb barátnőm. A szívem majd megszakadt, hiszen testvéremként tekintek rá. Végül elkezdtem az iskolát, eleinte sokat sírtam, magányos voltam, hiszen nem voltak ott ismerőseim, az emberek felé pedig nem akartam nyitni. 160 km-re volt tőlem a családom és a legjobb barátnőm, és bár minden egyes nap videó hívásztam velük, nem volt ugyanolyan mintha ott lennének velük, és együtt élnék meg a napokat. Havonta egyszer tudtam hazamenni egy hétvégére, és persze a szünetekben. Kemény négy év volt, de végigcsináltam, a szüleim és Liza segítségével, ők végig tartották bennem a lelket. Idővel persze barátokat is szereztem, és lett egy új legjobb barátnőm, Kate, akivel együtt küzdöttük végig a balettórákat, meg persze az összes többit. Szóval négy év elteltével, hihetetlen, de itt a ballagás. Szerencsére Liza is el tudott jönni, mert neki a következő héten lesz. Kaptam tőle egy szép nagy csokrot, és mikor átöleltem, az örömtől hullottak a könnyeim, hiszen igen, akkor is végigcsináltam, pedig még 4 évvel ezelőtt azon a nyáron ez az egész lehetetlennek tűnt, de most itt vagyok, én és ő is, és az ő önzetlen szeretetének köszönhetem azt, hogy a balettkarrierem egyre jobban halad előre, és nem hagytam abba. Mert

Saját tollal

23.
Oldal

Liza és Én

akkor abba akartam hagyni, mert utáltam az egészet. De nem, Liza és a szüleim nem engedték, és összefogtak, hogy nekem jót tegyenek. Ezért pedig kimondottan hálás vagyok nekik, és a jövő héten én is ott leszek az ő ballagásán, büszkén állva a szülei mellett.

Zsoldos Virág

24.
Oldal

Rudas Kupa

Rudas Kupa

Február 28-án Dunaújvárosban a Rudas Kupán kollégiumi csapatunk harmadik helyezést ért el! A megyei kollégiumok között rendezett tornán öt (Rudas, Lórántffy, Velence, Árpád) kollégium csapata vett részt. Az első három helyezett – közte mi is - a négy meccséből hármat megnyert, így körbeverés esete forgott fenn. A gólkülönbség tekintetében nem tudtuk felvenni a többiekkel a versenyt. De amúgy meg minden tekintetben helytállt kicsinyke csapatunk. Noja volt az irányító, aki látott a pályán, - osztotta a jobbnál jobb passzokat;

Villő a kapuban óriási ziccereket is fogott; Andi a csodacsatár, aki öt gólt is rúgott; Réka felszántotta pályát, mindenhol feltűnt és szerelt- igaz a végére bokája bánta-, de gyanítom legvégül még ezt sem bánta, mert igazán jól játszottak és koleszos mundaerunkra - rózsaszín mezünkre - csak további fényzódést hoztak.

Sz. Zs.

Déjà vu

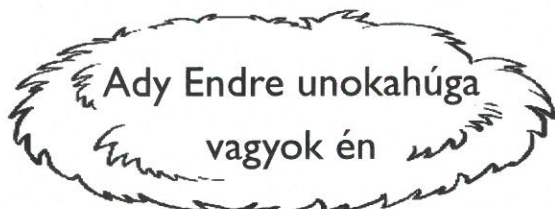
Kopogtatás, halk léptek,
Fura tekintet, régi emlékek.
Félénk kérdés, bátor válasz.
Nyári napból ismét tavasz.

Lopott mosoly, mély tekintet,
Kedves szavak, reményt intett.
Hosszú napok, rövid hónapok,
Néma szavak, hangos szólások.

Rejtett mosoly, zavart gondolat,
Várt üzenet, rég várt pillanat.
Túl sok idő, kevés válasz,
Eltűnt érzés, semmi vigasz.

Anika

26.
Oldal

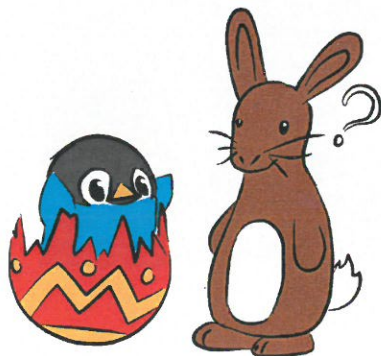
Bár tudnám

Bár tudnám...

Bár tudnám,
miért nem tudok igazán örülni semminek.
Csak nagyon kevés dolognak.
És miért szorongok legbelül elég durván
sok helyzet miatt.
Boldogabbnak kéne lenni,
hisz nincs miért szomorkodni.
Kérlek, Én, legyél csak egy kicsivel boldogabb!

Megvan mindened, ami másnak nincs.
Az édesanyád, a barátaid, a párod mind egy kincs.
Te mégis mindig többet akarsz.
Lelkeket kavarsz, a saját lelked.
De vajon miért? Miért nem lehetne ennek vége?
Elegem van már, segítség kéne...

Varga Bogi

A Nemes Nagy Ágnes Kollégium lapja - Alapítva 1997-ben

IMPRESSZUM

szerkesztők:

Árvai Alexandra

segítő tanárok:

Dancs-Magyar

Annamária

Szabó Zuzsa

illusztráció:

Bancsó Blanka

számítógépes szerkesztés:

Árvai Alexandra

szerzők:

Anika

Major Szimóna

Pálfi Nóra

Rácz Angéla

Schneider Marina

Szabó Zsuzsa

Varga Bogi

Yazmoo

Zalavári Laura

Zsoldos Virág

a szerkesztőség címe: Székesfehérvári JAKK Nemes Nagy Ágnes
Kollégiuma, 8000 Székesfehérvár, Gyümölcs u. 13.

